

Nr 51, poz. 261) i w związku z § 2 pkt 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 96) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie urzędów celnych upoważnionych do orzekania w sprawach karnych skarbowych, podanym w § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 kwietnia 1949 r. o upoważnieniu urzędów celnych do orzecznictwa w sprawach karnych skarbowych oraz ustaleniu okręgów ich terytorialnej właściwości (Monitor Polski Nr A-26, poz. 413) wprowadza się następujące zmiany:

1) na obszarze Dyrekcji Ceł w Krakowie skreśla się wyrazy: „Czarny Dunajec, powiaty limanowski i nowotarski w województwie krakowskim“;

2) powiaty limanowski i nowotarski oraz powiat miejski Zakopane w woj. krakowskim włącza się do okręgu miejscowej właściwości Urzędu Celnego w Krakowie.

§ 2. Sprawowanie orzecznictwa w sprawach karnych skarbowych z zakresu właściwości Urzędu Celnego w Czarnym Dunajcu przekazuje się Urzędowi Celnemu w Krakowie.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 18 sierpnia 1951 r.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. C. Bajer

1128

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 28 sierpnia 1951 r.

w sprawie zatwierdzenia instrukcji o holowaniu pojazdów samochodowych.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 9 zdanie pierwsze dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) oraz ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się przepisy o holowaniu pojazdów samochodowych zawarte w „Instrukcji o holowaniu pojazdów mechanicznych“, stanowiącej oddzielny załącznik do niniejszego zarządzenia. Załącznik ten w formie broszury jest do nabycia w „Wydawnictwach Komunikacyjnych“ w Warszawie, ul. Kazimierzowska 52.

§ 2. Przepisy „Instrukcji o holowaniu pojazdów samochodowych“ obowiązują następujących użytkowników pojazdów samochodowych: władze i urzędy państwowe, przedsiębiorstwa państwowe i przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym, centrale

spółdzielczo-państwowe, centrale spółdzielni i związki spółdzielcze, spółdzielnie, korporacje publiczne oraz inne instytucje prawa publicznego, związki i stowarzyszenia korzystające z dotacji lub subwencji państwowego budżetu, spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział, wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, jak również przedsiębiorstwa, działające na podstawie zezwoleń lub koncesji na zarobkowy przewóz osób i towarów z wyjątkiem użytkowników pojazdów samochodowych, należących do władz i oddziałów wojskowych oraz bezpieczeństwa publicznego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:

w z. J. Burgin

1129

INSTRUKCJA MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 20 sierpnia 1951 r.

w sprawie wyrębu i zużycia reglamentowanych materiałów drzewnych, pochodzących z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa.

Przedmiot reglamentacji.

1. Instrukcja niniejsza stosuje się do surowca okrągłego jako reglamentowanego materiału drzewnego.

2. Określenie surowca drzewnego podlegającego reglamentacji znajduje się w rozporządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 marca 1951 r. w sprawie uznania niektórych materiałów drzewnych za reglamentowane (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 187).

Według § 1 pkt 1 tego rozporządzenia za reglamentowany uważa się surowiec okrągły rodzajów liściastych i iglastych, którego średnica w grubszym końcu, mierzona wraz z korą, przekracza 7 cm, bez względu na część drzewa (strzała lub gałęzie), z którego został wyrobiony i bez względu na średnicę w cieńszym końcu.

Z przepisu tego wynika, że poszczególne części wyrobionego drzewa, których średnica po wyrobieniu ich nie przekracza w grubszym końcu 7 cm, nie są materiałami reglamentowanymi. Nadto § 2 rozporządzenia wyłącza od reglamentacji surowiec z widocznym miękkim murszem, którego rozmiary przekraczają połowę średnicy przekroju na obu końcach dłużycy lub kłody, oraz karpinę.

3. Za zadrzewienia uważa się drzewa rosnące poza gruntami leśnymi.

4. Do lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa zalicza się lasy i zadrzewienia:

a) stanowiące własność gromad,

b) wspólnie zagospodarowane jako wchodzące w skład majątku wspólnot gruntowych (łącznie ze spółkami leśnymi) i spółdzielni produkcyjnych,